

Bevarandeplan för Natura 2000-område Ystads sandskog

SE 0430094

pSCI beslutat av Regeringen 1997-01.

SCI fastställt av EU-kommissionen 2004-12.

Bevarandeplan kungjord av Länsstyrelsen i Skåne län 2005-12-16.

Kommun: Ystad
Läge: 4 km O Ystad
Markägare: Ystads kommun
Areal: 142,9 hektar

Ystads sandskog är förutom ett Natura 2000-område också:

- av riksintresse för naturvård M:N77 (4 kap. miljöbalken)
- av riksintresse för friluftslivet M:F8
- med i dåvarande Malmöhus läns Naturvårdsprogram 1996
- med i kommunens Översiktsplan 2005
- naturreservat sedan 1989

Vad betyder Natura 2000?

Natura 2000-områdena ska bidra till att skyddsvärda naturtyper och arter får ett långsiktigt bevarande. Att en mark brukas på ett lämpligt sätt är i många fall en förutsättning för att skyddsvärda naturtyper och arter ska kunna bevaras.

Bevarandeplanen ska peka ut naturvärdena för ett område och beskriva vad som krävs för att värdena långsiktigt ska finnas kvar.

Naturtyper och arter enligt Natura 2000

Områdets naturtyper (se tabell 1 och bilaga 1) konstaterades vid fältbesök 2002.

Tabell 1. Ystads sandskogs naturtyper med arealer 2002 och Natura 2000-arter. Natura 2000-koder inom parentes.

Naturtyp	Areal (ha)
Sublittoral sandbankar (1110)	75,2
** Embryonala vandrande sanddyner (2110)	7,2
Vandrande sanddyner med sandrör (vita dyner; 2120)	5,6
* Permanenta sanddyner med örtvegetation (grå sanddyner; 2130)	1,4
Trädklädda sanddyner (2180)	26,8
* Lövsumpskogar av fennoskandisk typ (SF; 9080)	5,3
Boskog av fryletyp (9110)	0,6
Äldre ekskogar på sura, sandiga marker (9190)	2,6
Totala arealen naturtyper:	124,7
* prioriterad naturtyp enligt Natura 2000	
** det flacka strandplanet inkluderat i arealen	
Art	
fisktärna - <i>Sterna hirundo</i> (A193)	
silvertärna - <i>Sterna paradisaea</i> (A194)	
skräntärna - <i>Sterna caspia</i> (A190)	
spillkråka - <i>Dryocopus martius</i> (A236)	

Bevarandesyfte och bevarandemål

Det övergripande bevarandesyftet är att upprätthålla ovan nämnda naturtyper och Natura 2000-arter i gynnsam bevarandestatus inom den biogeografiska regionen.

För Ystads sandskog innebär detta följande bevarandemål:

Areal

- Utbredningen av vegetationsbäcklädda sandbottnar med bentiska alger, ålgräs och nateväxter ska bibehållas eller ökas.
- Embryonala (2110) och vita (2120) sanddyner ska få utvecklas fritt för att sedermera kunna övergå i senare successionsstadier med grå (2130) och trädklädda (2180) dyner.
- Grå- och trädklädda dyner ska ha utbredningar på minst 1 - 2 respektive 26 – 28 hektar.
- Områdets skogar ska ha utbredningar på minst 5 – 6, 0,5 – 1 och 2 – 3 hektar för lövsump-, bok- respektive ekskog.

Struktur och funktion

- De sublittorala sandbankarna ska garanteras god vattenkvalitet genom ingen eller ringa sedimentation, ingen grumling av båtar eller fiskeredskap, stopp mot etablering av vindkraftverk och inga utsläpp av olja och övriga kemikalier.
- Artrikedomen och arttätheten på de sublittorala sandbankarna ska få utvecklas fritt.
- Sandblottor ska täcka 5 – 20 % av markytan i huvuddelen av de grå dynerna respektive de trädklädda sanddynerna.
- Den interna dynamiken i de öppna dynamrådena ska få utvecklas fritt genom att så få ingrepp som möjligt görs.
- Skogen på de trädklädda sanddynerna ska hållas flerskiktad och en naturlig trädförnyring tillvaratas.
- Sumpskogarna med klibbal ska tillåtas ha en fri utveckling mot ett naturskogsliknande tillstånd.
- I skogstyperna ska grövre träd sparas och kontinuiteten av grova träd säkerställas genom att eftersträva en naturlig åldersstruktur på i hela området. Döda stående träd och lågor ska bevaras, så att vedberoende djur och växter ska kunna förnyra sig i långsiktigt livskraftiga populationer.

Typiska arter

- De typiska kärlväxterarterna för dynmiljöer (t ex marviol, spjutmålla, strandmålla för sandstrand, saltarv, sandrör, strandvial för vit dyn och borsttåtel, fältmalört, gul fetknopp, kärringtand, gul fetknopp, trift för grå dyn) ska förekomma i långsiktigt livskraftiga populationer.
- De typiska kärlväxterarterna för övriga skogar (t ex bäckbräsma, korallrot, kärrbräken i lövsumpskogen och ekorrbar, skogsstjärna i ekskogen) ska förekomma i långsiktigt livskraftiga populationer.

Natura 2000-arter

- Förekomsten av spillkråka ska kunna förnyras i en långsiktigt livskraftig population. För att gynna spillkråka ska till exempel frekvensen av grövre tallar (> 40 cm i diameter i brösthöjd) inte minska i området.

Framtida uppföljning av planen kan medföra att nuvarande bevarandemål ändras och att nya mål läggs till.

Beskrivning

Områdesbeskrivning

Ystads sandskog ligger som en smal remsa mellan Östersjön och väg 9 öster om Ystad. Området utgörs framförallt av en äldre tallskog på fossila sanddyner. Flygsand har lagrats ovanpå en gammal strandvall som skärmade av en större lagun i svackan norr

om området och ett sanddynssystem har byggts upp. Under senare delen av 1800-talet planterades stora arealer med framförallt tall längs sydkusten för att binda sanden. Idag återstår ytterst små arealer med rörlig sand och den trädklädda sanddynen utgörs av fossila dyner med en relativt stabiliserad vegetation. Den flacka sandstranden och de öppna sanddynerna ingår i ett dynamiskt dynsystem som ständigt påverkas av erosion eller ackumulation av sand under kraftiga stormar. I den östra delen av området har Nybroån sitt nuvarande, samt ett äldre, utlopp, som skär genom dynerna. På 1600-talet fanns här ett fiskeläge och delar av området utnyttjades som slätter- och/eller betesmark. Idag är den gamla åfåran igenväxt med alsumpskog och bladvass.

Från sandmarkerna vid Ystad har många sällsynta och hotade växt- och djurarter rapporterats genom tiderna. Idag finns endast aktuella kärlväxtdata, medan kunskapen om övriga organismgrupper i området är mycket knapphändig och här erfordras nyare inventeringar.

Ystads sandskog är ett populärt rekreationsområde och utnyttjas av det rörliga friluftslivet, vilket underlättas genom närheten till tätorten, goda parkeringsmöjligheter och att området genomkorsas av skåneleden. Den gamla strandvallen, sanddynssystemet, floran och faunan, samt den äldre skyddsplanteringen gör området värdefullt ur geologisk, biologisk och markhistorisk synpunkt.

Naturtyper

Sublittoral sandbankar (1110)

De sublittoral sandbankarna (1110) utanför kusten är fiskrika och utgör en lämplig uppehållsbiotop för förbisträckande fåglar, såsom Natura 2000-arterna fisk-, silver- och skräntärna.

Dynmiljöer

De embryonala sanddynerna (2110) består framförallt av den flackare delen av stranden med en sparsam vegetation av enstaka marviol och saltarv. De vita dynerna (2120) domineras av sandrör och sandstarr, med flockfibbla, gulmåra, liten blåklocka, rödsvingel, strandråg och strandärt. De grå dynerna med örtvegetation (2130) domineras av rödsvingel med övriga arter såsom flockfibbla, fårsvingel, gulmåra, röllika och sandstarr. Större delen av landarealen utgörs av trädklädda sanddyner (2180) där trädsiktet framförallt domineras av tall. Markvegetationen domineras av kruståtel med övriga arter såsom blåbär, korallrot, kråkbär, lingon, ljung, skogsbräken, stensöta och på avverkade partier hallon och mjölkört.

Våtmarker

Vid Nybroåns gamla utlopp finns små partier med sumpkärr som består av tät bladvass, blåsäv, kaveldun och topplösa. I den gamla åfåran breder även sumpskog (9080) ut sig med klibbal, glasbjörk, ask, sälk och jolster. I fältsiktet förekommer bl. a älgört, fackelblomster, kråklöver och grenrör.

Skogsmiljöer

Yngre bok- (9110) och ekskog (9190) förekommer med artfattiga fältskikt bestående av kruståtel och ris. De grövre träden i området är dels lämpliga biotoper för den hålhäckande spillkråkan och innehåller dels en rik insektsfauna, som är en viktig födoresurs för spillkråkan.

Rödlistade arter

I bilaga 2 redovisas de arter i Ystads sandskog vars överlevnad inte långsiktigt är säkrad i Sverige enligt "Rödlistade arter i Sverige 2005".

Natura 2000-arter

Fisktärna (*Sterna hirundo*)

Fisktärnan häckar i samtliga svenska län. Beståndet är dock glest i Norrlands inland och arten saknas helt som häckfågel i fjällområdena. Det svenska beståndet beräknas uppgå till 20 000_25 000 par, vilket motsvarar ungefär 1/10 av det europeiska beståndet. Beståndsutvecklingen är svårtolkad. Resultat från häckfågeltaxeringen tyder på att beståndet idag ligger på en lägre nivå än under senare delen av 1970-talet och början av 1980-talet. Mellanårsvariationerna är emellertid stora. Under 1990-talet finns dessutom uppgifter om regionala ökningarna från flera håll, t.ex. längs kusten i Bohuslän.

Fisktärnan behöver tillgång på fiskrika sjöar och/eller grunda kustområden samt störningsfria häckningsplatser. För att större kolonier ska kunna etableras krävs rovdjursfria områden; framför allt mink och räv bör hindras nå häckningsplatserna.

Silvertärna (*Sterna paradiaea*)

Silvertärnan häckar längs större delen av svenska kusten, dock mycket fåtaligt längs Västkusten, samt i Norrlands skogsland och i fjällområdena från Dalarna och norrut. Som regelbunden häckfågel saknas den i södra och mellersta Sveriges inland. Det svenska beståndets storlek har uppskattats till 20 000–25 000 par. Detta bör sättas i relation till ett samlat europeiskt bestånd på cirka 500 000 par, varav närmare 75 % på Island. Sedan mitten av 1970-talet har silvertärnan ökat i antal såväl i Östersjöområdet som i Väneren. Tecken finns dock på att arten lokalt försvunnit till följd av minkens expansion.

Silvertärnan behöver tillgång på fiskrika sjöar och/eller grunda kustområden samt till störningsfria häckningsplatser. För att större kolonier ska kunna etableras krävs rovdjursfria områden framför allt frånvaro av mink och räv.

Skräntärna (*Sterna caspica*)

Skräntärnan häckar främst längs Östersjöskusten. Några få par finns dessutom i Väneren. Skräntärnan är långlivad och undersökningar har visat att på ett så stort utbyte mellan kolonier i Sverige, Finland och Estland att Östersjöns häckande skräntärnor måste betraktas som ett sammanhållet bestånd. Det samlade Östersjöbeståndet uppgår till i

storleksordningen 1 500 par, varav ungefär en tredjedel i Sverige. Utanför Östersjön finns ett häckande bestånd längs Svartahavskusten i Ukraina och några få par i Spanien. Sverige har således ett mycket stort ansvar när det gäller skrântärnan. Arten har under en lång tidsperiod uppvisat en negativ populationstrend i Sverige och i Östersjön som helhet.

Skrântärna behöver tillgång till lämpliga bytesdjur, vilket i svenska vatten främst är abborre, mört och strömming. Den fiskar framför allt i grunda kustområden eller i kustnära (inom 30-40 km) sjöar. Lämplig plats för bobygge är flacka, vegetationsfattiga sandrevlar eller klippöar i havsbandet (egentliga Östersjön, Bottenhavet och Bottenviken, även Väneren). Arten häckar företrädesvis i koloni. Tillgång till områden med minimal mänsklig störning är viktig. Arten är störningskänslig under häckningen (maj-juli/augusti), främst under ruvningsperioden. Häckningslokalen och dess omgivande arkipelag bör sakna fyrfota rovdjur, framför allt mink. Arten är långlivad med relativt låg reproduktion.

Spillkråka (*Dryocopus martius*)

Spillkråkan häckar i samtliga svenska län, dock fåtaligt i Norrlands inland. Det svenska beståndet uppskattas till i storleksordningen 20 000–35 000 par. Detta motsvarar ungefär 10 % av det samlade europeiska beståndet på 200 000–265 000 par. Beståndet i södra Sverige förefaller vara tämligen stabilt. Utvecklingen i Norrlands inland är mera osäker, främst beroende på de låga tätheterna och att inventeringsunderlaget är väl litet.

Spillkråkan kräver tillgång till lämplig föda i form av vedlevande insekter och myror. Arter födosöker ofta lågt i träd, på stubbar m.m., gärna i rotrötad gran efter hästmyror. Tillgång till lämpliga häckningsplatser, främst i form av grov asp, tall eller bok är ett krav. I södra och mellersta Sverige råder ingen uttalad brist på lämpliga häckningsträd, däremot kan tillräckligt grova stammar saknas i stora delar av Norrland där skogsbruket är mera intensivt och tillväxten sämre. För att spillkråkan ska häcka måste stamdiametern i brösthöjd överstiga 30 cm för asp och 40 cm för tall. Medelåldern på utnyttjade tallar är i Småland 115 år, Uppland 170 år, Dalarna 187 år och i Gästrikland 239 år.

Spillkråkan är något av en nyckelart i boreala och nemoboreala skogsekosystem genom att den årligen producerar ett stort antal bohål lämpliga för större hålhäckande fåglar och däggdjur som ej själva förmår mejsla ut sitt bo.

Barbastell (*Barbastella barbastellus*, 1308) har setts i närheten av området och förekomsten bör undersökas ytterligare för att fastställa vilken betydelse området har och om speciella skötselåtgärder behöver genomgöras.

Förutsättningar för gynnsam bevarandestatus

Ett nära samarbete mellan berörda myndigheter och den som äger eller brukar en mark är en av de viktigaste förutsättningarna för att ett områdes värdefulla livsmiljöer och arter ska finnas kvar.

Den höga biologiska mångfald som är knuten till områdets sublitorala sandbankar bibehålls om vattnen hålls klara med god vattenkvalité, utan övergödning, miljögifter och uppgrumling. De kustnära sanddynerna i Ystads sandskog ingår i ett dynamiskt system med succession från vandrande dyner till dyner med stabiliserad vegetation. En balans mellan ett visst markslitage med blottad sand krävs för att dynerna inte ska växa igen och förekomst av viss sandbindande vegetation förutsätts för ett långsiktigt bevarande av dynområden. För de trädklädda sanddynerna ska trädsiktstäckningen vara minst 30 % och inga främmande trädslag eller diken som avvattnar området får förekomma. En förutsättning för förekomsten av höga naturvärden och långsiktigt, gynnsam bevarandestatus i områdets lövsump-, bok- och ekskogar är en skoglig kontinuitet med grova träd och en varierad åldersstruktur på skogen. Olika strukturer och substrat, såsom död ved och träd i olika nedbrytningsstadier, är betydelsefulla för en hög biologisk mångfald med ett antal sällsynta och hotade arter. Kontinuiteten av grövre träd och död ved är dessutom en förutsättning för att upprätthålla en långsiktigt livskraftig population av spillkråka i området. En bibehållen hög grundvattennivå med god vattenkvalitet och utan tillförsel av näringsämnen är förutsättningar för att säkerställa kvalitén i områdets sumpskogar. I naturtyper med gynnsam bevarandestatus ska de typiska arterna förekomma i långsiktigt livskraftiga populationer.

Ytterligare information om naturtyper och Natura 2000-arter i tabell 1 kan hämtas från Naturvårdsverkets art- och biotopvägledning under rubrikerna ”Förutsättningar för gynnsam bevarandestatus” och ”Ekologiska krav”. Se Naturvårdsverkets webbplats www.naturvardsverket.se.

Risk för skada

De största riskerna för områdets naturtyper och Natura 2000-arter är:

- lågt slitage från bl. a besökare i alla dynhabitat
- alltför små arealer med öppna dynhabitat
- ständig stranderosion
- skogsavverkning
- övergödning, miljögifter och uppgrumling av vattenmiljön
- gödslings- och försurningseffekter från nedfall av luftburna föroreningar
- bebyggelse, vägar, anläggningar och annan markexploatering och markanvändningsförändring i angränsande områden

De marina livsmiljöerna hotas genom grumling av vattnet från övergödning, båttrafik, fiske, etablering av vindkraftverk och muddringsverksamhet. Minskat siktdjup påverkar artsammansättningen negativt och kan ge upphov till syrebrist. Vattenkvaliteten påverkas av olje- och kemikalieutsläpp, vilket utgör ett direkt hot mot bottenflora- och fauna. Minskar siktdjupet hämmar det möjligheterna för havsfågel att jaga. Vattenkvalitén, i sin tur påverkar alla kustnära habitat. Ett nytt hot är etablering av havsbaserad vindkraft, som kan påverka fåglars navigation och ge vibrationer som stör fisken.

I alla dynamråden är det en ständig balansgång mellan för mycket störning av friluftsliv, sandtäkt, frånvaro av naturlig succession mm och frånvaro av störning som leder till snabb igenväxning. Tidigare planterades tall och vresros för att lösa problemen med sandflykt, vilka numera är på flykt in i de värdefulla sanddynsmiljöerna. Den smala zonen med öppna sanddynor i Ystads sandskog är alltför smal för att på sikt kunna upprätthålla en intern dynamik med de trädklädda sanddynerna. Stranden längs kusten eroderas dessutom årligen, bl. a sedan hamnen i Ystad byggdes ut. Studier har visat att det skett en allmän kvalitetsminskning av naturvärdena i holländska och brittiska sanddynor under senare decennier och det är troligt att det finns en liknande trend i skånska dynamråden. En naturlig succession med ”mer störning och dynamik” efterlyses i rapporten, men det är svårare att komma åt det atmosfäriska kvävenedfallet som på sikt kan påverka artsammansättningen.

Naturvärdena i de trädklädda sanddynerna är framförallt knutna till äldre träd, död ved och solbelysta sandblottor. Överlevnaden i livskraftiga populationer av de karaktäristiska organismerna kräver en skoglig kontinuitet i området, en varierad åldersstruktur på skogen och samtidigt en ljusöppen skog med bar sand. Konventionellt skogsbruk leder till slutavverkningar och är därför inte förenligt med upprätthållandet av en gynnsam bevarandestatus i de trädklädda sanddynerna. Dock kan det vara nödvändigt att gallra bland de yngre träden och framförallt i de unga skogarna, samt att frihugga äldre tallar. På så vis skapas en öppnare miljö där naturvärdena kan utvecklas och många av de karaktäristiska organismerna, som har krav på en ljusare och varmare miljö, kan överleva i livskraftiga populationer. Vissa trädslag, såsom gran, är direkt olämpliga i dynskogar eftersom de beskuggar marken genom sin tätare krontäckning.

Ytterligare information om naturtyper och Natura 2000-arter i tabell 1 kan hämtas från Naturvårdsverkets art- och biotopvägledningar under rubriken ”Hotbild”. Se Naturvårdsverkets webbplats www.naturvardsverket.se.

Bedömning av bevarandestatus

Vid fältbesök konstaterades bevarandestatusen för området naturtyper (se tabell 2).

Tabell 2. Bevarandestatus 2002-09-19 för områdets naturtyper och Natura 2000-arter.

Naturtyp	Bevarandestatus
Sublittoral sandbankar (1110)	Mycket gott bevarande
** Embryonala vandrande sanddyner (2110)	Gott bevarande
Vandrande sanddyner med sandrör (vita dyner; 2120)	Mycket gott bevarande
* Permanenta sanddyner med örtvegetation (grå sanddyner; 2130)	Gott bevarande
Trädklädda sanddyner (2180)	Gott bevarande
* Lövsumpskogar av fennoskandisk typ (SF; 9080)	Gott bevarande
Boskog av fryletyp (9110)	Ordinärt bevarande
Äldre ekskogar på sura, sandiga marker (9190)	Ordinärt bevarande
Art	
fisktärna - <i>Sterna hirundo</i> (A193)	Mycket gott bevarande
silvertärna - <i>Sterna paradisaea</i> (A194)	Mycket gott bevarande
skräntärna - <i>Sterna caspia</i> (A190)	Mycket gott bevarande
spillkråka - <i>Dryocopus martius</i> (A236)	Gott bevarande
* prioriterad naturtyp enligt Natura 2000	
** det flacka strandplanet inkluderat i arealen	

Skydd och bevarandeåtgärder

Ingrepp som på ett betydande sätt kan påverka miljön i ett Natura 2000-område kräver tillstånd av länsstyrelsen enligt 7 kapitlet 27-29 § miljöbalken. Detta gäller oavsett om ingreppet sker inom eller utanför ett Natura 2000-område.

Bevarandeplanen ska också fungera som underlag för bedömningen av om tillstånd behövs och om tillstånd kan ges.

Markägare har rätt till ersättning om tillstånd inte kan ges och Natura 2000 innebär avsevärda begränsningar i pågående markanvändning inom den berörda delen av fastigheten. Mer information finns i Naturvårdsverkets broschyr ”Natura 2000 Värdefull natur i Sverige” och på Naturvårdsverkets webbplats www.naturvardsverket.se.

Skydd

Ystads sandskog avsattes som naturreservat på 142,9 hektar 1989-12-12.

Omgivande marker ska skyddas mot exploatering, grundvattensänkande åtgärder mm med stöd av gällande lagstiftning (plan- och bygglagen, miljöbalken med flera lagar).

Bevarandeåtgärder

Staten har det övergripande ansvaret för skötseln av Natura 2000-områden och för att bevarandemålen uppnås. En förutsättning för att nå målen är ett gott samarbete mellan staten och den eller dem som äger eller brukar marken. Om skötseln av ett Natura 2000-område orsakar merkostnader för en markägare eller arrendator kan ersättning fås, till exempel miljöersättning för betesmarker. Markägaren kan även skriva skötselavtal med Länsstyrelsen. Mer information om regler, ansvar och ersättningar i samband med Natura 2000 finns i Naturvårdsverkets broschyr "Natura 2000 Värdefull natur i Sverige" och på Naturvårdsverkets webbplats www.naturvardsverket.se.

Restaureringsåtgärder

- Ska livsmiljöerna för typiska arter respektive rödlistade arter, knutna till grå dyner i öster, bevaras måste igenväxningen av naturtypen stoppas genom återupptagen beteshävd med, om möjligt, nötkreatur. Vegetationen ska vara nerbetad vid betessäsongens slut.
- Alla främmande trädslag (t ex tysklönn) bör tas bort.

Löpande skötsel

- Skötselplan för naturreservatet Ystads sandskog upprättades 1989-12-12.
- Ytor med öppen sand bör eftersträvas på dynområdena.
- Alla typer av öppna dynområden ska hållas fria från träd och buskar.

Viktigt att tänka på

Alla som planerar att utföra en åtgärd som man tror kan påverka ett områdes naturvärden ska på ett tidigt stadium kontakta Länsstyrelsen. Det underlättar eventuell tillståndsprövning som Länsstyrelsen ska göra. När det gäller åtgärder på skogsmark ska istället Skogsvårdstyrelsen kontaktas.

Uppföljning

1. Kontroll av naturtypernas areal, struktur och funktion och typiska arter vart 5-6 år.
2. Kontroll av Natura 2000-arternas förekomst och deras livsmiljöer struktur och funktion vart 5-6 år.
3. Sammanställning och utvärdering av skydd och meddelade tillstånd.

Övrigt

Bevarandeplanen gäller tills vidare. Bevarandeplanen kommer att revideras om ny kunskap ger anledning till det.

Referenser

- Cederberg B, Löfroth M. (eds) 2000. Svenska djur och växter i det europeiska nätverket Natura 2000. ArtDatabanken, SLU, Uppsala.
- Gärdenfors U. (ed.) 2005. Rödlistade arter i Sverige 2005. ArtDatabanken, SLU, Uppsala.
- Larsson K. 2002. Övervakning av kustnära sanddyner. Litteraturstudie och förslag till övervakningsprogram. LST 2002:11, Länsstyrelsen i Skåne län.
- Löfroth M. (ed.) 1997. Svenska naturtyper i det europeiska nätverket Natura 2000. Naturvårdsverket. Naturvårdverket förlag.
- Länsstyrelsen i Skåne län 1996. Från Sandhammaren till Kullaberg - Naturvårdsprogram för f.d. Malmöhus län.
- Nordiska Ministerrådet 1994. Vegetationstyper i Norden. (ed. Lars Pålsson). TemaNord 1994:665. Nordiska Ministerrådets sekretariat.
- Översiktsplan för Ystads kommun. 1992. Reproncentralen, Ystad.

Bilagor

1. Översiktskarta samt kartor med naturtyper enligt Natura 2000
2. Rödlistade arter

Upprättad av Länsstyrelsen i Skåne län

Planförfattare: Gabrielle Rosquist

Senast reviderad 2005-12-13

Bilaga 2 Rödlistade arter

Habitat/artgrupp	Hotkategori	Namn	Vetenskapligt namn
Sublittoral sandbankar (1110)			
- Fåglar	VU	skräntärna (A190)*	<i>Sterna caspia</i>
Grå dyner (2130)			
- Kärlväxter	EN	backsilja	<i>Peucedanum oreoselinum</i>
Längs ån			
- Kärlväxter	EN	källfräne	<i>Rorippa nasturtium-aquaticum</i>
EN starkt hotad			
VU sårbar			
* Natura 2000-art med artkod			
2005-01-24 Gabrielle Rosquist			

